

жепата на Карагюлева ви срѣщнала на вратата и не ви пу-
нала да влѣзете. Това тъй ли е било или какъ друго яче?

— На фабриката да е ставало събрание незнай, но въ
кѣщи, че е ставало знай, защото азъ като отидохъ тамъ, гос-
пожата излѣзе и ми каза: „хайде сетнѣ ела“, а на вратата
ме срѣщна Александръ Карагюлевъ.

— Вий помислихте ли тогава, че има нѣщо да се вър-
ши тамъ?

— Азъ видѣхъ хората вжтрѣ въ стаята и Алек. Кара-
гюлезъ ме попита какво искамъ и азъ му казахъ, че искамъ
пари да си куа цѣръ, но госпожата ми каза да стида послѣ.

— Само това ли стана, или нарочно ви не пузнаха да
влѣзете?

— Госпожата бѣше на прозореца и ме попита какво искамъ,
а Карагюлевъ ме срѣщна на вратата.

— Мислите ли, че вжтрѣ сж говорили за това убийство?

— Незнамъ за какво сж говорили, но азъ подозирахъ
такова нѣщо, защото тѣхний братовчедъ Кузмановъ ми бѣше
казалъ за това още прѣзъ мѣсець Августъ.

— Видѣхте ли кои хора бѣха вжтрѣ и не чухте ли за
какво говоряха?

— Азъ ги видѣхъ само, по не чухъ какво си говоряха,
защото въ стаята имаше много пушакъ и не се виждаше добръ.

— Но не видѣхте ли като какви хора бѣха вжтрѣ и
непознахте ли нѣкого отъ тѣхъ?

— Азъ не съглѣдахъ като какви хора бѣха, защото щомъ
отидохъ и отворихъ вратата, госпожата ми каза: „сетнѣ ела“.
Отъ хората, които бѣха въ стаята, едни стояха на столове,
други прави, а нѣкои се бѣха облѣгнали по стената.

— Майсторътъ, облѣченъ съ Трънски дрѣхи, работи ли
нѣщо на фабриката?

— Той не работи нищо, ако и да сѣдя 4—5 дена.

— Тоя човѣкъ приличаше ли на селянинъ или не?

— Азъ го питахъ какъвъ е и той ми каза, че е майсторъ,
но не бѣше такъвъ, защото бѣше човѣкъ деликатенъ и рѣцѣтъ
му бѣха сжщо така деликатни.

— Пушеше ли тютюнъ тоя човѣкъ и като какъвъ?

— Единъ пѣтъ видѣхъ прѣдъ него на масата една ку-
тия съ тютюнъ отъ Томасиянъ и двѣ кутии цигари отъ фаб-
риката на Пешовъ и Ножаровъ.